

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૩ જી. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૨—ચૈત્ર અંક ૯ મો.

યોગિજનને વંદના.

સગૃધરા.

કોપાદિ પર્વતો જે પલકમહી કરે ચૂર્ણ^૧ વિવેકવજ્ર,
સંહારે મોહરૂપી પ્રપણ તરૂં^૨ સુખે^૩ યોગ વિદ્યાકુહારે,
ને, આંધે પ્રૌઢ કામજ્વર વિષમ જે સંયમી સિદ્ધમંત્રે,^૪
એવા મુક્તિ વધુના સુખસ્સ રસીઆ વન્દીએ યોગીઆને.
તંત્રી.

સત્સંગતિનું ગીત.

ગીતિ.

સંગતિ સજ્જન કરી, ફોડો ઉત્તત કરતારી નહિં કાને;
જ્યાં ત્યાંથી ગંગામાં આંખ્યાં^૫—જળપણ વન્દજ દેવોને. ૧

૧. કોપ વગેરે ચાર કપાય-તે રૂપી પર્વતોને. ૨ વિત્તેકરૂપી વજ્રથી ૩ મોહકાર
વૃક્ષને. ૪ સહેલાઈથી ૫ યોગ વિદ્યારૂપી શસ્ત્રથી. ૬ પ્રૌઢકામ (વિષમ) રૂપી
વિષમ જ્વરને સંયમરૂપી મંત્રથી આંધી લેએ. ૭ આવેલાં. ૮ વંદન કરવાનો અર્થ.

૧૯૪

આત્માનાં ૬ પ્રકારા.

હરિગીતા.

મેળાપ મ્હોટા જન તણા મ્હોટા બનાવે સર્વને:
 ધારે કમળ-જળ-ખિન્દુઓ મુકતા કૃણોતા ગર્વને.^૧
 ઉત્તત કરે છે સર્વને સહવાસ સંજ્જનનો સદા:
 જગખ્યાત શંખ પવિત્ર છે હરિ હસ્તમાં આન્વેયો યદા. ૨
 ઈન્ધન અને ચન્દન યથા લહી ગંધ મલયાચલ તણો,
 દુર્જન અને સંજ્જન તથા લહી અંસ સંજ્જન મન તણો;
 સત્સંગતિ દાતાર છે પદ ઉચ્ચની એ તુચ્છને:
 ૩ અમ્યુ તણાં ખિન્દુ જુઓ શુકતા ૩ વિષે મુકતા બને. ૩
 છે શીતળ ચન્દન જગવિષે; વળી અધિક એહથી ચંદ્રમાં;
 પણ એ ઉભયથી શીતળતા છે અધિક સાધુ સગમાં.
 સાધુતણાં દર્શન ચરિત્ર પવિત્ર અદકાં તીર્થથી;
 કૃણદાથી થાયે તીર્થ કાળે; સાધુ સંગમ તર્તથી.^૪ ૪
 થાયે મતિ બહુ હીન જનની, સંગ હીનતાણા વડે,
 સમસંગ પામી સમ બને, લહી શ્રેષ્ઠપદ શ્રેષ્ઠે અડે;
 વિદ્વાન્ સંગે નીપજ નિસ્તેજ પણ તેજો નિધિ:
 મળ છેદનારા કૃણ ધક્રી જળ મલિન નિર્મળ છે નક્રી^૫ ૫
 સંજ્જન તણાં શીરપર ચડે ક્રીટ^૬ તે સુમનના સંગથી;
 દેવત્વ પામે દશદ્ તે પણ અધિક સંત પ્રયત્નથી; ૮

૧ કમળપત્રપર રહેલાં જળનાં ખિન્દુઓ મોતીનાં દાણા જેવા દેખાય છે.
 ૨ જળ. ૩ છીપ. ૪ તરતથી-તરતજ. ૫ એક એવી ભાવનું કૃણ થાય છે
 કે જેને મેલા જળમાં નાંખ્યું હોયતો તે યોગ વખતમાં પાણીને સ્વચ્છ બ-
 નાવી દેહે. ૬ ક્રીટો-પુષ્પમાં રહેતા જન્તુઓ ૭ પુષ્પ; સુ (સારા) મન
 (અન્નાકરણ) વાળો (માણસ). ૮ પત્રપરને વિષે દેવપણાનું આરોપણ
 કરવામાં આવે છે તે પણ મહંત મુરખોના પ્રયાસથીજ.

चिंतामणि.

924

~~~~~

વળી કાય મરકતની ઘુતિ પામે પ્રતાપે હેમને,
 તેમજ મહજ્જન સંગથી મતિમંદ શ્રેષ્ઠ મને બને. ૬
 સંસર્ગ સત્પુરૂષો તણો સુખ સકળનું સામાન્ય છે.
 થઈ વિમુખ્ત^૧ આગળ ચાલશે તો દુર્જનોનું રાજ્ય છે;
 એ દુઃખદ દાવાનળ તણું રાજ્યે પડ્યા તો તો પડ્યા;
^૨વીર્ણ ઉદ્ધર્મા, વીણસુધર્મા, વાહ્યું જશે આયુ વૃથા. ૭
 સમજી વિચારી ઉચ્ચ ભાવો, તુચ્છ નાવો ^૩છેડીને,
 સત્સંગ ^૪પ્રવહણથી તરો, આ વિકટ ભવ મન જોડીને;
^૫અસમાન એ નૌકા અહિં, વિમાન ^૬અસમાને સહી,
 છે દુઃખનાતા, સુખવિધાતા, મોક્ષદાતા જગમહી. ૮

तंत्री.

चिंतामणि.

એક ચમત્કારી વાર્તા.

(ગયા બીજા અંકના પૃષ્ઠ ૩૦ થી શરૂ..

સંઘમાં બબેડો.

વર્ધમાનપુરનો સંઘ પ્રમાણમાં નાનો હતો અને તેનો અગ્રેસર
જોઈએ તેવો પ્રમાણિક નહતો. સંઘરૂપ તીર્થના નાયકો પ્રમાણિક અને
શુદ્ધ હૃદયના હોવા જોઈએ. કારણકે સંઘના અગ્રેસરોના વિચાર ઉપર

૧ એ સત્પુરુષોના સમાગમરૂપી સામ્રાજ્ય-થી ત્રિમુખ થઈ-ને ત્યજી દઈ. ૨ નથી તમારે ઉદ્ધાર થવાનો, કે નથી તમે સુધરવાના. ૩ કનિષ્ઠ સં-ગતિરૂપ. ૪ શ્રેષ્ઠ વહાણુ. ૫ જેના સમાન કોઈ નથી એવું. ૬ અસમાન-આક્રમને વિશે જેની રીતે વિગત.

૧૯૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંધની સુધારણાનો આધાર રહે છે. સંધપતિએના કર્તવ્યનું ફલ સમગ્ર સંધ સંપાદન કરે છે. જ્યાં સંધના અગ્રેસરો દુરાગ્રહી, મમતાથી ભરેલા, અભિમાનમાં અંધ થયેલા, બેદરકાર અને સ્વાર્થી હોય છે, ત્યાં બધા સંધની અવ્યવસ્થા થઈ જાય છે. અને સંધની આશ્રિત શ્રાવક પ્રજાને પૂરતો ન્યાય મળતો નથી. ત્યાં 'બળીઆના બે ભાગ' એવો ન્યાય પ્રવર્તે છે. અને વગવાલાનો વિજય થાય છે. આથી કરીને સંધની પવિત્ર મર્યાદા રહેતી હતી. જ્યારે સંધની મર્યાદા તુટી જાય છે ત્યારે આર્હત ધર્મના સદાચારનો લોપ થતો જાય છે, ધર્મના ખાતાઓમાં ગોટાળો થઈ જાય છે. અને પક્ષાપક્ષીને લીધે અનેક જાતના કલહ ઉભા થાય છે.

વર્તમાનપુરના સંધમાં પ્રખલચંદ્ર નામે એક ધનાઢય શ્રાવક અગ્રેસર હતો. તે શિવાય વિનોદચંદ્ર નામે એક બીજો શુદ્ધ પણ સંધનો નાયક હતો. પ્રખલચંદ્રના કુલમાં પરંપરાથી સંધની અગ્રેસરતા ચાલી આવતી હતી. તેના વડિલો ઘણા ધનાઢય, ઉદાર, પ્રમાણિક અને ધાર્મિક વૃત્તિના હોવાથી એ સર્વોત્તમ પદવી તેમણે સંપાદન કરી હતી, તે અત્યારસુધા તેજ પ્રમાણે ઉત્તરોત્તર ચાલી આવી હતી. વર્તમાનકાળે પ્રખલચંદ્રના હાથમાં સંધની લગામ હતી પણ તેના દુરાગ્રહી સ્વભાવ ઈર્ષ્યાલુ પ્રકૃતિ અને બેદરકારીને લીધે વર્તમાનપુરની શ્રાવક પ્રજા તેના ઊપર નારાજ હતી. ઠાઠકાઠવાર તે જૈનવર્ગ તેની સત્તામાંથી મુક્ત થવાને ઇચ્છતો હતો; તથાપિ પરંપરાના પ્રવાહનો વિચ્છેદ કરવો અનુચિત ધારી, શાંત થઈ, તે સહન કરતો હતો.

સંધનો બીજો આગેવાન વિનોદચંદ્ર શેઠ ધાર્મિક વૃત્તિવાલો

ચિંતામણિ.

૧૯૭

અને સંઘની સુધારણા કરવામાં ઊત્સુક હતો. તે પરંપરાથી સંઘ-પતિની પદવીનો અધિકારી ન હતો, પણ ફેટલાએક એવા ગુણો અને ધાર્મિક વૃત્તિના પ્રભાવને લઈ આવક પ્રજાનો તેનીપર વિશ્વાસ થયો હતો. તેના વચન ઉપર સર્વની શ્રદ્ધા રહેતી હતી. વિનોદ-ચંદ્રની સ્થિતિ સાધારણ હતી પણ તેની વ્યવહાર કુશળતાને લીધે તેની વ્યાપાર કલાવૃદ્ધિ પામી હતી. વર્દમાનપુરમાં દરેક સાર્વજનિક કામમાં તે આગલ પડતો હતો અને લોકોને સુનેહના પવિત્ર માર્ગ દર્શાવતો હતો. ન્યાયની મુશ્કેલી વખતે ન્યાયનું શુદ્ધ તત્વ સંપાદન કરવાને ધણા લોકો પંચમાં પણ તેનું નામ આપતા હતા.

આ બંને ગૃહસ્થોના સંઘ ઉપર વર્દમાનપુરના સંઘરૂપ શક-ટની ધુરા રહેલી હતી. એ શકટની ધુરામાં બેડાએલા તે બંને ગૃહસ્થોના મત કોઈ કોઈવાર જુદા પડતા ત્યારે શકટને ચાલવામાં વિડંબના આવી પડતી હતી. કોઈકોઈવાર તો તે શકટને ચાલતા અટકી પડવાનો વખત પણ આવતો હતો.

વર્દમાનપુરમાં બે દેરાહરો હતા. તે માંહે એક દેરાસર પ્રખલ-ચંદ્રના વડિલે કરાવેલું હતું અને બીજું દેરાસર સંઘ તરફનું હતું. પ્રખલચંદ્ર પોતાના દેરાસરને માટે અતિમતત્વ રાખતો હતા. દરેક મહોત્સવ તથા પર્વને દિવસે તે પોતાના દેરાસરમાંજ પૂજા આંગી કરાવતો, એટલુંજ નહીં પણ દેવ દ્રવ્યની બધી ઉપજ તેમાંજ ધસડી જતો હતો. ફેટલાએક લોકો તેનાથી દબાઈને તે પ્રમાણે કરવામાં અનુમોદના આપતા હતા. આમ થવાથી સમસ્ત સંઘના દેરાસરને મોટી હાનિ પોહાયવા લાગી. દરવર્ષે તેમાં સમાર કામ કે કાંઈપણ સુધારો થતો નહીં, તેથી એ દેરાસરની સ્થિતિ દિન

૧૯૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રતિદિન પડતીમાં આવતી ગઇ. પ્રભુની પૂજામાં અને જીર્ણ થયેલા ભાગનો ઉદ્ધાર કરવામાં ધણીજ બેઠરકારીને લીધે એ ચૈત્ય સંભાલ વગર અતિજીર્ણ અવસ્થાને પ્રાપ્ત થઈ ગયું.

વિનોદચંદ્ર આ બાબત તટસ્થ રહેતો હતો. ધણીવાર તે પોતાના વિચાર સંઘની સમક્ષદર્શાવતો પણ પ્રબલચંદ્ર બીજાઓને લઇ તેને મહાત કરી દેતો હતો. કોઈ કોઈવારતો પ્રબલચંદ્ર સંઘના સમાજમાંથી રીસાઇને ઉઠી નોકલતો અને બીજા લોકો તેને સમજાવી માંડમાંડ પાછો લાવતા હતા. પ્રબલચંદ્રનું કપટ પાંડિત્ય સર્વોપરિ હતું. પોતે એક પ્રતિષ્ઠિત શ્રાવક છે, અને તીર્થરૂપ સંઘનો નાયક છે, એવો વિચાર તેનામાં કદિપણ આવતો નહિં. બાહેર સત્કીર્તિ ફેલાવવાને તે હંમેશા આતુર હતો. અને ધણીવાર સામાયિક લઇ ઉપાશ્રયે બેસતો. પણ તેના હૃદયમાં જીદીજ તરેહનું સામાયિક હતું. સામાયિક જીવી પવિત્ર ક્રિયામાં પણ તે કુવિચારની માલા ફેરવતો હતો; પોતાની અત્તા સંઘમાં શીરીતે પ્રબલ થાય અને પોતાનું પ્રબલચંદ્ર એ નામ શીરીતે કૃતાર્થ થાય આવ વિચારોમાંજ તેના સામાયકની સાર્થકતા હતી. પ્રભુની પૂજા તે મોટા આડંબરથી કરતો હતો. પોતાની ગૃહસ્થતાનું સ્વરૂપ તેની પૂજા સામગ્રીમાં દેખાતું પણ તેના મનોવૃત્તિ તે વખતે જીદીજ પ્રકારની હતી. લોકો તેના કૃત્રિમ આડંબરથી અંજળ અંજળ, એજ તેની પૂજનો હેતુ હતો. તેના હૃદયની લાવનાથી પૂજનો લાવ ધણો દૂર હતો.

કપટચાર્ય પ્રબલચંદ્ર ધીમિને ખાતર દરેક સાધુને માન આપતો, અને ભક્તિનો કૃત્રિમ ભાવ દર્શાવતો તથાપિ વિચક્ષણ મુનિ-

ચિંતામણિ.

૧૯૯

ઓ તેના ભાવને ઝાણી જતા હતા. તેના હૃદયની ભાવના કોઈપણ સાધુ ઉપર આસ્થા પૂર્વક સ્થાપિત થઈ નહતી પણ જે મુનિ કે યતિ તેના વિચારને અનુસરે અને તેની પ્રશંસામાં સારો ભાગ લે તેવા મુનિ કે યતિને તે ઘણો આદર આપતો હતો, અને તેને પોતાના ગુરૂ માની સારો રાગ દર્શાવતો હતો.

આ વખતે અનુકુલવિજય નામે એક વિદ્વાન્ મુનિ સૌરાષ્ટ્ર અને ગુજરાતના કેટલાએક ભાગમાં વિચારતા હતા એમણે વર્ધ્ધમાન પુરમાં ઘણું ચોમાસાં કર્યા હતા. તેઓ સ્વભાવે શાંત અને નમ્ર પ્રકૃતિના હતા. કોઈને ખરેખરો ઉપદેશ આપી તેના હૃસ્વભાવને દૂર કરવાની તેમનામાં શક્તિ નહતી. તે હંમેશાં સૌકોઈને મૃદુવચનો કહેતા અને સર્વની પ્રશંસા કરતા હતા. ‘રખેને કોઈને ખોટું લાગે’ આવા ભયથી તે સર્વની અનુકૂલતા સાચવતા હતા. કોઈ કાર્યમાં પાપ કે દોષની વાત હોય તોપણ તે મુનિ જણાવી શકતા ન હતા. કોઈવારતો તે બીજનું દાક્ષિણ્ય સાચવવાને તેના કાર્યની અનુમોદના પણ કરતાહતા આથી કરીને તેમનું અનુકુલવિજય એ નામ ખરાખર કૃતાર્થ થતું હતું.

વર્ધ્ધમાનપુરનો સંઘપતિ પ્રખલચંદ્ર તે અનુકુલવિજયનો ખરેખરો રાગી હતો. જ્યારે તે મુનિ વર્ધ્ધમાનપુરમાં આવે ત્યારે તે તેમનું બહુમાન કરતો હતો. દરેક ઉત્સવ કે સારા પર્વના દિવસોમાં તે ગમે ત્યાંથી પણ અનુકુલવિજયને બોલાવી લાવતો અને તેમાં પોતાની ઇચ્છાનુસાર પ્રવૃત્તિ કરી વાહવાહ કહેરાવતો હતો.

મહા મુનિ ચિંતામણિ જ્યારે વર્ધ્ધમાનપુરમાં આવ્યા ત્યારે એ સંઘનાયકે તેમને પોતાને અનુકુલ કરવા અનેક માર્ગો શોધ્યા

૨૦૦

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

પણ શુદ્ધ ચારિત્રના ધારણ કરનાર એ મુનિ તેના એકપણ અયોગ્ય વચનને સ્થાન આપતા ન હતા. એમની દિવ્ય દ્રષ્ટિમાં જરાપણ પક્ષપાત ન હતા. એમને મનસ્સે ધનવાન અને નિર્વૃત્ત રાજા અને રાંક સૌ સમાન હતા. કોઈપણ ધર્મ કાર્ય થતું હોય તેમાં વિરોધ ન આવી જાય એટલા માટે તે બહુ સાવધાન રહેતા હતા. દરેક વ્યક્તિને તે યથાર્થ ધર્મનો જ બોધ કરતા હતા. તેમની મનોવૃત્તિમાં કોઈ જાતની અપેક્ષા ન હતી; તેઓ પોતાના આત્મામાં સર્વ રીતે પરિપૂર્ણ હતા; આત્મગુણના અપેક્ષક અને દોષના ઉપેક્ષક હતા; સર્વજ્ઞ પરાપક્ષની બુદ્ધિથી બીજાઓને ઉન્નાર્ગે જતાં અટકાવતા અને સન્માર્ગને ઉપદેશ આપતા હતા.

આવાં આવાં કારણોથી પ્રખ્યાત્યંદ્રનો વૈભવવિજય ઉપર ઓછો સમ હતો. તે મુનિ વૈભવવિજયના વ્યાખ્યાનો તો સાંભળવા આવતો, પણ જ્યારે તેમના વ્યાખ્યાનમાં ધર્મના અધિકારી કેવા જોઈએ એ વિષય ઉપર વિવેચન ચાલતું ત્યારે તે સાંભળીને મનમાં ક્ષોભ પામતો હતો. મૂર્ખ મનુષ્યો પોતાના અવગુણો બાણતા હોય, પોતે ધર્મવિરુદ્ધ કે શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ પ્રવર્તન કરે છે એવું સમજતા હોય તથાપિ તેઓ પોતાનો દુરાચાર છોડતા નથી; તેવા અધમ પુરૂષો જાત્ર અત્તસ્થામાં ચર્યા વિષે મૂનોત્સર્ગ કરે છે; અને છેવટે આ લોક અને પરલોકમાં દુઃખી થાય છે. પ્રખ્યાત્યંદ્રના મનમાં હંમેશાં મુનિ વૈભવવિજયને માટે કંઈ ઓછું માન હતું તેથી “કોઈપણ પ્રકારે મુનિ વૈભવવિજય વર્દમાનપુરનો ત્યાગ કરે તો સાડું” એવું તે હંમેશાં વિચારતો હતો; અને તેવી યુક્તિઓ રચવાને કુવિચારની માલા રચતો હતો.

ચિંતામણિ.

૨૦૬

~~~~~

સૌમ્ય પ્રકૃતિવાળો શેઠ વિનોદચંદ્ર મુનિ વૈભવવિજયનો પૂર્ણ રાગી થયો હતો. તે હંમેશાં વ્યાખ્યાનમાં આવતો અને વર્ધમાન-પુરના સંઘની સુધારણા આવા મુનિથી થઈ શકશે એવું ધારતો હતો. તેના અંતઃકરણમાં હંમેશાં સારા વિચારો આવતા હતા. તે સર્વદ્વ સંઘની આબાદી, ધર્મનો ઉદ્ધોત, દેરાસરની ઉત્તમ પ્રકારની વ્યવસ્થા, સાધર્મિ બંધુઓની સારી સ્થિતિ, દેવદ્રવ્ય, ગુરુદ્રવ્ય અને સાધારણ દ્રવ્યની વૃદ્ધિ-કચારે અને ઠેવી રીતે થાય એનો સત્રી દિવસ વિચાર કર્યા કરતો. ઘોઘ કોઘવારતો પોતાના એ વિચાર અમલમાં મુકવા માટે પ્રયત્ન પણ કરતો હતો. પણ પ્રબલચંદ્રની મરજીવિરુદ્ધ એક પણ પગલું ભરવાની ઈચ્છા કે મનોબળ તેનામાં ન હતા. ઘણા શ્રાવકો વિનોદચંદ્રના વિચારને અનુમોદના આપતા પણ આગ્રહી પ્રબલચંદ્ર એમને હરકોઈ યુક્તિથી ફેરવી દેતો હતો. ઘોઘ કોઘવાર પ્રબલચંદ્ર સંઘમાં મોટી ગર્જનાથી એવી દરખાસ્તો મુકતો કે જ્યાં સર્વે મુંઝાઈ જતા; છતાં છેવટે એનાજ વિચારને અનુસરતા હતા. આથી કરીને વર્ધમાનપુરના સંઘની સત્તા પ્રબલચંદ્રના હાથમાં આવી હતી..

એક વખતે મુનિ વૈભવવિજય દેરાસરમાં દર્શન કરવાનો આવી ચડ્યા. તે વખતે વિનોદચંદ્ર પણ ત્યાં પ્રભુની પૂજા કરવા આવેલ તેથી બંનેનો ત્યાં યોગ થઈ ગયો. મુનિ વૈભવવિજય દેરાસરની છૂર્ણ સ્થિતિ જોઈ મનમાં ક્ષેમ પામી ગયા. પ્રભુની પ્રતિમાનો દેખાવ, ગર્ભમંડપની સ્થિતિ અને આસપાસનો લાગ જોઈ એમનું મન કચવાયું. તેઓ પ્રભુના દર્શન કરી બાહર નીકળ્યા ત્યાં શેઠ વિનોદચંદ્રને દીઠા તેને જોતાં મુનિવરે

२०२

ଆଜ୍ଞାନ'ର ପ୍ରକାଶ.

બોલાવીને કહ્યું, શેઠ, આ દેરાસરની આવી સ્થિતિ કેમ છે ? તમરા
જવા અગ્રેસર છતાં ચૈત્યની સ્થિતિ આવી રહે, તે કેવી વાત ?
આ જોધ મને અપાર અફસોસ થાય છે. જ્યાં ચૈત્યની સુધારણા
ન હોય, દેવદ્રવ્ય ગુરુદ્રવ્ય આદિનો વિચ્છેદ થતો હોય, તેવા ક્ષેત્રની
સાધુએ ઉપદેશ આપી સુધારણા કરવી જોધએ— માટેજ મં
તમને આટલું કહેવું પડે છે.

વિનોદચંદ્રે અંજલિ જોડી કહ્યું, મહારાજ આપ કહો છો તે
યથાર્થ છે. આ વિષે ખરેખરી હકીકત કહેવાથી સંઘમાં વિક્ષેપ
થાય તેવું છે. અને જો સંઘમાં વિક્ષેપ થાય તો પછી અનેક જાતની
હાનિ થવા સંભવ છે. આથી કરીને મને ભય લાગે છે, માટે તે
હું આપને યથાર્થ કહી શકતો નથી. મુનિએ ફરીવાર આગ્રહથી
જણાવ્યું, શેઠજી, આ શું બોલો છો? ધર્મ સંબંધી કાર્યમાં ભય
રાખવો અયોગ્ય છે. જ્યારે તમે સંઘના અગ્રેસર થઇ તેની દાક્ષિ-
ણ્યતા રાખો તો પછી સંઘની અને તેથી કરીને ધર્મની મર્યાદા
રહેશે નહીં. જ્યારે મર્યાદા તુટી જાય અને તેથી દોષ ઉભા થાય,
ત્યારે તેનું પાપ સંઘના આગેવાનને શિર આવેછે; માટે જ યથાર્થ
હોય તે કહેવું જોઈએ તેમાં જરા પણ દાક્ષિણ્યતા સપ્પવી નહીં.

મુનિ વૈભવવિજયતા આત્રા વચન સાંભળી વિનોદચંદ્રે પ્રખળ
ચંદ્ર સંબંધી બધી વાર્તા જણાવી અને તેના વડિલના
ઢરાસરની મમતા અને તેનો દુરાચલ વિગેરે સર્વ વૃત્તાંત મુનિ-
રાજની આગળ ખુલ્લા દિલથી પ્રગટ કર્યો.

વિનોદ્યંદ્રના મુખથી પ્રમલયંદ્રની હઠીકત જાણી મહામુનિ
વિચારમાં પડ્યા. “અહા ! જગતમાં કેવા માણસો થાય છે. આવ

ચિંતામણિ.

૨૦૩

~~~~~  
 લોકોથીજ ધર્મની અવનતિ થઈ છે. આવા બેદરકાર સ્વાર્થી અ-  
 ગ્રેસરસેથી ધર્મને મોટી હાનિ પોહોંચે છે. જમની વૃત્તિ ઉંચી  
 નથી એવાઓ સંધના નાયક કહેવાય કઠરીતે? શીવાત ! તેવા નાયક-  
 ના આશ્રય નીચે રહેલા સંધની શી દશા થાય ? અહા ! કર્મની  
 વિચિત્રતા કેવી છે? આવક શબ્દનો શો અર્થ છે ? આવકનો શો ધર્મ  
 છે? કેવો પુરૂષ આવક કહેવાય ? અને આવકપણું સંપાદન કરવામાં  
 કેવા કેવા ગુણ જોઈએ? આ વિષે જરાપણુ વિચાર ન કરનાર નામધારી  
 થઈપડેલા આવકોને માટે શું કહેવું? આ વર્ધમાનપુરનો સંધ પ્રમાણમાં  
 નાનો છે. એમાં વળી તેનો અગ્રેસર માની અને બેદરકાર હોય તો  
 આવક પ્રજાની શી હાલત ? આજ પ્રમાણે મોટા શેહેરોમાં પણ જે  
 સંધના નાયકો આવા હોય તો પછી આવક વર્ગની બહુજ ખરાબી  
 થાય ? માટે આ વિષે કાંઈ પણ ઉપદેશ આપી બનતો પ્રયત્ન કરી  
 આ ક્ષેત્રની સુધારણા કરવી જોઈએ. ”

આવો વિચાર કરી મુનિ વૈભવવિજય ત્યાંથી પોતાને ઉપા-  
 શ્રયે આવ્યા અને શેઠ વિનોદચંદ્ર તેમની રજા લઈ પોતાને સ્થાને  
 ચાલ્યો ગયો. મુનિચિંતામણિએ તેજ દીવસે વર્ધમાનપુરના સંધની  
 સુધારણા કરવાનો નિશ્ચય કર્યો અને બીજીદીવસે “સંધ અને સંધના  
 અગ્રેસરોનો ધર્મ ” એ વિષે મોટું વ્યાખ્યાન આપવાનું ઠરાવ્યું. જે  
 ઉપદેશથી પણ પ્રમલચંદ્ર ન સમજે તો પછી તેને પ્રત્યક્ષ રીતે  
 સમજાવવાનો પણ ચોક્કસ નિર્ણય કર્યો. અપૂર્ણ.

૨૦૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

અસ્યર્ચા પ્રભાવ.

નર્મદા સુંદરી.

(પાંચમા અંકના પૃષ્ઠ ૧૧૫થી શરૂ.)

અકરણ ૧૨ મું.

કાર્યસિદ્ધિ.

મહેશ્વરદત્તની વર્તણુક જોઈ તેના માતામહ રૂપભસેનને સંતોષ થતો હતો. પોતાના ભાણેજને મિથ્યાત્વની મલિનતામાંથી મુક્ત થતો જોઈ તે મનમાં અતિ આનંદ પામતો હતો. તે સાથે સત્સંગના મહિમાની પ્રશંસા કરી તેનાથી માનવજીવનની કૃતાર્થતા માનતો હતો.

એક વખતે પ્રાતઃકાલનો સમય હતો. સહદેવના કુટુંબમાં ધાર્મિકતા વિશેષ હોવાથી સર્વ કોઈ જુદી જુદી ધર્મક્રિયામાં પ્રવૃત્ત થયું હતું. કોઈ પ્રતિક્રમણમાં, કોઈ સામાયિકમાં, કોઈ દેવ પૂજામાં, કોઈ સ્વાધ્યાયમાં અને કોઈ ધ્યાનમાં લીન થઈ આત્મ સાધનની ક્રિયા આચરતું હતું. આ વખતે શેઠ રૂપભસેન પ્રાતઃકાલની આવશ્યક ક્રિયા કરી અતિથિગૃહમાં આવીચડ્યા, ત્યાં પોતાના ભાણેજ રૂપભસેનને આહત ધ્યાનમાં લીન થયેલો જોયો. પ્રભુના શુદ્ધ સ્વરૂપના ચિંતનમાં તે પૂર્ણ સમાધિસ્થ થયો હતો. તેને આવા ઉચ્ચ ભાવને પામેલો જોઈ શેઠ રૂપભસેન ઘણા પ્રસન્ન થયા. પોતાના ભાણેજની ધાર્મિક વૃત્તિનો પ્રત્યક્ષ દાખલો જોઈ તેના શરીરમાં રોમોદ્ગમ થઈ આવ્યો. ક્ષણવારે મહેશ્વરદત્ત ધ્યાનમાંથી જ અત થયો. તેની દૃષ્ટિ પોતાના માતામહની ઉપર પડી. તત્કાળ તે સા.

અહ્યયે પ્રભાવ.

૨૦૫

~~~~~

નંદાશ્વર્ય થઇ ગયો. તેણે અંજલિ બેડી પોતાના માતામહને વંદના કરી. ભાણેજનો આવો વિનય બેઈ રૂપભસેન શેઠના હૃદયમાં પ્રેમનો ઉદ્ભાસ પ્રગટ થઇ આવ્યો. તરતજ તેમણે મહેશ્વરદત્તને પ્રેમથી આલિંગન કર્યું અને તેને ઉમંગથી ઉત્સંગમાં બેસાડ્યો. હૃદયનું નિર્દોષ વાત્સલ્ય પ્રગટ કરતાં રૂપભસેન શેઠ બોલ્યા—વત્સ તારી વૃત્તિ બેઈ મને ઘણો આનંદ થાયછે. હવે માંજીવન કૃતાર્થથયેલું હું સ.નબુછું જ્યારથી પુત્રી ઋષિદત્તા મિથ્યાત્વથી દૂષિત થયેલી હતી, ત્યારથી મારા હૃદયમાં શોકાગ્નિ પ્રજ્વલિત હતો, તે અગ્નિ તારી ધાર્મિક વૃત્તિએ બુઝાવી દીધો છે. તારામાં સંક્રાંત થયેલા શ્રાવકના સંસ્કાર-રૂપ ચ દ્રોહયને બેઈ માંજી ચિત્ત ચક્રોરપક્ષીની ચેષ્ટા કરે છે. આજ દિન સુધી મેં અનુમાન અને વર્તન ઉપરથી તારામાં શ્રાવકના આચારો બેયા હતા પણ આજે તારી ઉંચામાં ઉંચી ધાર્મિકવૃત્તિ જાઇ મારો આનંદ સાગર અતિશય ઉછળે છે. વાહાલા ભાણેજ, શ્રીજિનેશ્વર ભગવંત કે જે આ ભારતવર્ષ પર ખરેખરા દેવાધિદેવ અને વીતરાગ ભગવાન કહેવાય છે, તેની સાથે તારી મનોવૃત્તિ તક્ષીન થયેલી જાઇ તેમજ એ જગમતિના શુભ ધ્યાનના પ્રવાહમાં તારા આત્માને તરતો અવલોકી મને તારેમાટે ઉંચામાં ઉંચો અભિપ્રાય ઉત્પન્ન થયો છે. વત્સ, તું હવે ખરેખરો માર્ગાનુસારી થયો છું. પૂર્વે મલિન થયેલા તારા જીવનને સમ્યક્ત્વ રૂપ જલના પ્રક્ષાલનથી તેં સર્વ પ્રકારે શુદ્ધ કર્યું છે. મહાભાગ, તું હવે ભાગ્યના શિખર ઉપર આ-રૂઠ થયો છું. તારૂં સુકૃતરૂપ કલ્પવૃક્ષ હવે ફલોન્મુખ થવાને તૈયાર થયું છે.

આ પ્રમાણે મહેશ્વરદત્તની પ્રશંસા કરી ઋષભસેન શેઠે આનંદના ઉભરાથી જણાવ્યું કે, વત્સ, તારી ધાર્મિકતા બેઈ હું ઘણો

૨૦૬

આત્માનાં ૬ પ્રકારો.

પ્રસન્ન થયો છું, માટે જે તારી ઈચ્છા હોય તે માગી લે. જે પદાર્થ મારાથી આપી શકાય તેવો હશે, તે હું તને ખુશીથી આપીશ.

માતામહુના આવા વચન સાંભળી મહેશ્વરદત્તના હર્ષનો પાર રહ્યો નહીં. તેણે વિચાર્યું “આ ખરેખરો અવસર આન્યો છે. તો હવે તેને ચુકવો જોઈતો નથી. માટે હું આ સ્થલે આજ દિન સુધી જે અભિલાષા ધારણ કરીને રહ્યો છું, તે આજ હવે પુરી કરવી જોઈએ.” આવું વિચારી મહેશ્વરદત્તે સ્મિત વદને જણાવ્યું, પૂજ્ય માતામહુ, જે આપ મારી ઉપર પ્રસન્ન થયા હો અને જે આપને મારી ઈચ્છા પૂર્ણ કરવી હોય તો, આપની પૌત્રી નર્મદાસુંદરીને મારી સાથે પરણાવો. માતુલ કન્યા ભાણેજને આદ્ય છે અને તે રીવાજ આપણા વર્ગમાં પ્રવર્તમાન પણ છે.

મહેશ્વરદત્તનું આ વચન સાંભળી ઋલખસેન પ્રથમ તો જરા વિચારમાં પડ્યા પણ ક્ષણવાર પછી બોલ્યા. “વત્સ, તેં મારી પૌત્રી નર્મદા સુંદરીની ઈચ્છા કરી તે યોગ્ય છે, માતુલ પુત્રી ભાણેજને ભોગ્ય છે, તેમજ આપણામાં એ લોકાચાર પ્રવર્તે પણ છે, તથાપિ વર્તમાનના તારા જેવા આચાર વિચાર છે તેવાને તેવાજ તારે સર્વદા નિભાવવા જોઈશે. તારી મનોવૃત્તિમાં તો શ્રાવક સંસ્કાર લગ્ન થયા છે, પણ તારી માતા ઋષિદત્તા હજી મિથ્યાત્વથી દૂર થઈ નથી. તારાં પરંપરાનું કુલ મિથ્યાત્વી છે અને તારા પિતાના વિચારો મિથ્યાત્વના છલથી બીજને છેતરે તેવા છે; તેથી નર્મદાસુંદરી જેવી પરમ શ્રાવિકા તને આપતાં મનમાં જરા શંકા રહે છે. પ્રિય ભાણેજ, તારી વૃત્તિ જોઈ મને ધાંણે સંતોષ થાય છે પણ તારા મિથ્યાત્વી કુલનો મોટો ભય લાગે છે. શ્રાવક કુલની સુશિક્ષિત

અહ્યયર્થ પ્રભાવ.

૨૦૭

શ્રાવિકાને મિથ્યાત્વના ગાઢ અધિકારથી મલિન એવા કુલમાં અર્પણ કરવી એ મને ઉચિત જણાતું નથી. વત્સ, કુસંગ એ ખરેખર વિષમ એવું વિષ વૃક્ષ છે, બીજા વૃક્ષ તો તેના ફલ આખનારનેજ હાનિ કરે છે પણ આ મિથ્યાત્વ રૂપ વિષવૃક્ષ તો તેની છાયા માત્રના આશ્રિતોતું પણ અશ્રેય કરે છે. તારી માતા રૂષિદત્તા એક હંચા કુલની શ્રાવિકા હતી, અને તેની પ્રવૃત્તિ પણ એક સર્વોત્તમ શ્રાવિકાના જેવી હતી પણ મહામિથ્યાત્વી એવા તારા પિતા રૂદ્રદત્તના સંસર્ગથી તે અત્યારે બ્રહ્મ થઈ ગઈ છે; માટે મિથ્યાત્વીનો સંસર્ગ ઉચિત્વવાલા સર્પની જેમ દૂરથીજ ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે. તેથી તને નર્મદા સુંદરી આપવાનો મારા હૃદયમાં ઊમંગ આવતો નથી.

રૂષભસેનના આવા વચન સાંભળી મહેશ્વરદત્ત બોલ્યો—મામા, આશું બોલો છો? આપે મારી વૃત્તિ નીહાળી છે. તે છતાં આવી શંકા શા માટે કરો છો? મને શ્રાવક ધર્મ ઉપર ખૂણું આસ્થા થઈ છે. આવજીવિન આ પવિત્ર ધર્મને હું છોડવાનો નથી. ભારતવર્ષની બધી ધર્મ લાવનાઓમાં મેં જૈનધર્મને સર્વોત્તમ માન્યો છે. મારી એ ધર્મનીજી પર દૃઢ શ્રદ્ધા છે. કદિ મેરૂ ગિરિ ચલાયમાન થાય, સૂર્ય પશ્ચિમમાં ઉગે પણ હું મારા નિશ્ચયને કદિ પણ ફેરવાનો નથી. પ્રથમ મારી જે ઇચ્છા નર્મદા સુંદરીને પરણવાની હતી, તે મોહથી હતી—તેનાં સૌંદર્યે મને આકર્ષ્યો હતો. પરંતુ હવે તે ઇચ્છા મોહથી નથી પણ ધર્મના ગુણને લઈને છે. એ કુલીન અને ધાર્મિક શ્રાવિકા જે માસ ઘરમાં આવે તો મારા ઘરનું ગાઢ મિથ્યાત્વ દૂર થઈ જાય અને તેનાથી મારું કુટુંબ શ્રાવક કુલની પવિત્રતા અને સદાચારપણું સંપાદન કરે. આવી ઇચ્છાથી મેં આ અભિલાષ

૨૦૮

અહામીનાં દે મોકાશે.

ધારણ કરેલી છે; તેથી માતામહ, હવે મનમાં જરા પણ શંકા લાવશે નહિ.

મહેશ્વરદત્તના વચન સાંભળી રૂપલસેન શેઠને વિશ્વાસ આવ્યો. વધી પોતે વચન આપેલ તેને કૃતાર્થ કરવાની પણ ઇચ્છા થઈ. તેણે વિચાર્યું કે, મહેશ્વરદત્ત હવે શુદ્ધશ્રાવક થયો છે. તેના વિચાર ધર્મમાં દૃઢતાને દર્શાવનારા છે, માટે હવે તેને નર્મદાસુંદરી આપવામાં કાંઈ પણ વિરોધ નથી પછી શેઠે તેને કહ્યું, વંતસ, તારા વચન ઉપર વિશ્વાસ રાખી હું તને નર્મદાસુંદરી આપું છું—એ શ્રાવક કન્યાને તારા હાથમાં સોંપું છું. આ પ્રમાણે વાગ્દાન કરી શેઠ જ્યાં સહદેવ બગેરે હતા ત્યાં આવ્યા. સહદેવને તેમણે આ વાર્તા જણાવી. પિતૃ ભક્તિવાલો સહદેવ તે સાંભળી ખુશી થયો. પછી તેણે પણ એ વાત પોતાની સ્ત્રીને કહી. આ સમજી પ્રેમદા એ સાંભળી દૃઢ્યમાં જરા કચવાણી પણ પોતાના પૂજ્ય સાસરાનાં વચનને માન્ય રાખવાની ખાતર તેણીએ તે વાતને અનુમોદન આપ્યું.

શુભ દિવસે વિવાહ લગ્નનો નિશ્ચય કરવામાં આવ્યો. આ વાર્તાની ખબર પડતાં આખી નર્મદાપુરીમાં આનંદ ઉત્સવ થઈ રહ્યો. સહદેવના આંગણમાં સુશોભિત લગ્ન મંડપ નાખવામાં આવ્યો. વિવિધ વર્ણની ધ્વજાઓ અને મંગલ તોરણો ખાંધવામાં આવ્યા. વાજિત્રોના નાદથી સહદેવનું સદન ગાજી રહ્યું. લગ્નને દિવસે જિનાલયોમાં આંગી તથા પૂજન મોટા ઠાઠમાઠથી ભણાવવામાં આવી. લોકો અક્ષતપાત્ર તથા માંગલ્ય ભેટ લઈ સહદેવને ઘેર આવવા લાગ્યા. શ્રાવિકાઓ ધવલ મંગલ ગાતી ગાતી ઉત્તમ શૃંગાર ધારણ કરતી ફરવા લાગી. લગ્ન વખતે ગૃહસ્થ ગુરૂ આવી જૈન

અહામ્ય પ્રભાવ.

૭૯

વેદના મંત્રો લાગુવા લાગ્યા. એ મંત્રોના ઉચ્ચાર સાથે વર કન્યા ઉપર આશીર્વાદની વૃષ્ટિ થવા લાગી. સહદેવે મોટી લગ્નની ભેટ સાથે નર્મદાસુંદરીને હાથ મહેશ્વરદત્તના હાથમાં આપ્યો. અગ્નિમાં હોમ અને પ્રદક્ષિણા કરી લગ્નની ક્રિયા સમાપ્ત કરવામાં આવી. મહેશ્વરદત્ત અને નર્મદાસુંદરીને તારા મૈત્રક થયું- તેઓએ પરસ્પર લગ્નના પ્રેમની પવિત્ર ગ્રંથિ બાંધી દીધી.

નર્મદાસુંદરી મહેશ્વરદત્તની ધાર્મિકવૃત્તિને જોઈ અતિ પ્રસન્ન થતી હતી. પોતે એક સદાચારવાલા અને ધર્મના રાંગી શ્રાવકની પત્ની થઈ, તેને માટે પોતાના આત્માને કૃતાર્થ માનવા લાગી, કારણ કે, શ્રાવિકાના જીવનની સાર્થકતા ધાર્મિક એવા શુદ્ધ શ્રાવકના સંયોગથી થાય છે. સદ્ગુણી શ્રાવિકાઓના ગૃહવાસ, સાંસારિક આનંદ અને સાધર્મી વાત્સલ્ય, એ સર્વ યોગ્ય પત્તિને મેળવવાથી સંપૂર્ણતાને પામી શકે છે. નર્મદાસુંદરી તેવી સંપૂર્ણતા મેળવવાની પૂર્ણ ઇચ્છા રાખતી હતી.

હવે, જેની કાર્યસિદ્ધિ પૂર્ણ થઈ છે એવો મહેશ્વરદત્ત નર્મદાસુંદરીની નર્મદાસુંદરીને પરણી જીવનના સાક્ષ્યની પરિપૂર્ણતા માનવા લાગ્યો. તે પોતાની ધર્મપત્ની સાથે મોસાળમાં રહીને ગૃહસ્થાવાસનું સુખ મેળવતો હતો. સહદેવના વિશાળ કુટુંબની સાથે રહી આ અભિનવ દંપતિ ગૃહસ્થ ધર્મમાં વર્તતા હતા. નર્મદાસુંદરી પરમ સતીવ્રત પાળતી મર્યાદામાં રહીને પતિ સેવા કરતી હતી. મહેશ્વરદત્ત પણ નર્મદાસુંદરીના પવિત્ર પ્રેમને લઈ તેની સર્વ પ્રકારની અનુકૂળતા સાચવતો હતો. આમ આ નવીન દંપતી પ્રસંગે પ્રસંગે ધર્મના પ્રશ્નોત્તર અને પરસ્પર શંકા સમાધાન કરવા સાથે સુખે કાલ નિર્ગમન કરવા લાગ્યા.

२१०

ଆଜିଆନ'ର ପ୍ରକାଶନ

પ્રકરણ ૧૩ મું.

अभिहितानु' स्वप्न.

રાત્રિ ચોથા પોઠારમાં પ્રવેશ કરતી હતી. 'પ્રાણ મુક્તિને આરંભ થવાનો સમય હતો. નિદ્રામાં લીન થયેલું જગત હજારે હજારે જાગત ધર્મ પામવાની તૈયારી કરતું હતું. પૂર્ણ ધાર્મિક, ઉદ્યોગી અને અભ્યાસી લોકો નિદ્રાના મોહમાંથી મુક્ત થઈ આત્મકાર્યમાં તત્પર થતા હતા. ઉપાશ્રયોમાં જાગૃત થયેલા મુનિઓ બીજાઓની નિદ્રાના ભંગથી ભય પામી મંદ મંદ સ્વરે સ્વાધ્યાય અને આવશ્યક ક્રિયામાં લીન થતા હતા. આસમયે ચંદ્ર-પુરનગરમાં રૂદ્રદત્ત અને તેની પ્રિયા રૂષિદત્ત પોતાના વાસ ગૃહની ઉર્ધ્વભૂમીકા ઉપર ગાઢ નિદ્રામાં સુતા હતા. મિથ્યાત્વના પ્રભાવથી તેઓ હજી પ્રમાદને વશ થઈ સુઈ રહ્યા હતા. તે સમયની ખવિન ક્રિયા કરવામાં તેઓ તદ્દન અજાણ હોવાથી પશ્ચિમ રાત્રિની નિદ્રા હજી તેમના નેત્રના પ્રાંતપર જામેલી હતી. આર્હત ધર્મથી બ્રહ્મ થયેલી રૂષિદત્તાને તે વિષેનો પશ્ચાત્તાપ થતો પણ તે પોતાના પતિના મિથ્યાત્વના બલથી પરાભવ પામી જતી હતી. આ સમયે ગાઢ નિદ્રાએ અસ્ત કરેલી રૂષિદત્તાને એક સ્વપ્ન આવ્યું. "જાણે પોતાનું સર્વ શરીર કૃષ્ણ વર્ણ થઈ ગયેલું છે, તેને કાંઈ સુંદર સ્ત્રી ધ્રુવે છે. અને તેથી તે કૃષ્ણવર્ણનો પાછો મૌરવર્ણ થતો આવે છે."

આવું સ્વપ્ન આવતાં કષિદતા તત્કાળ જાયત થઇ ગઈ. વાસ-
ગૃહની આસપાસ સંજમથી જાયું, ત્યાં કોઇ જાવામાં આવ્યું
નહિ, એટલે એણે એ સ્વપ્ન શિવાય ખીજું કંઈ નથી એવા નિશ્ચય

ઋષિદત્તાનું સ્વપ્ન.

૨૧૧

પર આવી પોતાના પતિ રૂદ્રદત્તને જગાડયો. મલિન હૃદયવાલા રૂદ્રદત્તે રૂષિદત્તાને પુછ્યું, પ્રિયા, મને કેમ જગાડયો? તારા સુખ ઉપર ચિંતાની છાયા કેમ દેખાયછે? શું કાંઈએ તારો પરાભવ તો નથી કર્યો? અથવા રાત્રે કાંઈ અનિદ્ર સૂચક સ્વપ્ન તો નથી આવ્યું? રૂષિદત્તાએ મંદ સ્વરે કહ્યું, સ્વામી, આજે મને એક વિચિત્ર સ્વપ્ન આવ્યુંછે; જાણે મારા કૌળા થઈ ગયેલા શરીરને કાંઈ સુંદર સ્ત્રીએ ઘોઈ નાખ્યું અને હું ગૌરવર્ણથી દેલીપ્યમાન થઈ ગઈ. પ્રિય, આશું હશે? આ સ્વપ્નથી કાંઈ અનિદ્રતો નહિં થાય? મારા શરીર ઉપર મલિન ભાવ શામાટે થયો? અને તેને શામાટે ઘોવામાં આવ્યો? એ કાંઈ સમજાતું નથી. રૂષિદત્તાના વચન સાંભળી રૂદ્રદત્ત બોલ્યો—કાંતા, શામાટે ચિંતા કરો છો? સ્વપ્નના ફલ સંદેહવાલા હોય છે. સ્વપ્નની સૃષ્ટિ કાંઈ બધી સચળ હોતી નથી. માટે વૃથા ચિંતા, શામાટે કરવી? રૂષિદત્તાએ પુનઃ જણાવ્યું, સ્વામી સ્વપ્નને માટે મને પૂર્વથીજ શ્રદ્ધા છે. મારા પિતૃગૃહમાં જનધર્મના પ્રસાદથી મેં એ વિષે ઘણીતાર સાંભળ્યું છે. માટે આ સ્વપ્નનું શુભાશુભ ફલ જાણવાને કંઈ નિમિત્તિયાને બોલાવો. જ્યાંસુધી તેનો ખુલાસો થશે નહિં ત્યાંસુધી મારી ચિંતારૂપ અગ્નિજ્વાલા નિર્માણ થવાની નથી. મને અનેક પ્રકારના સંકટપ વિકટપ થયા હોય છે. સ્વામીનાથ, આપણા પુત્ર મહેશ્વરદત્તના કાંઈપણ સમાજાર આવ્યા નથી. તે મોસાળમાં કેવી સ્થિતિમાં હશે? તે પણ જાણવામાં નથી. મારા પિતા રૂપલસેન મારી ઉપર નારાજ હોવાથી વખતે એમણે તેનું અપમાન કર્યું હોય તો તેના રોષથી મહેશ્વરદત્તે કાંઈ વિપરીત તો નહિ કર્યું હોય? આ પ્રમાણે રૂષિદત્તા ચિંતા કરતી હતી,

૨૧૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેવામાં રૂદ્રદત્તની પ્રેરણાથી ગયેલો કાંઈ માણસ નિમિત્તિયાને લઈ-
ને ત્યાં આંચો. અષ્ટાંગ નિમિત્ત શાસ્ત્રને જાણનારા તે દેવજની
આગળ રૂપિદત્તાએ પોતાના સ્વપ્નનો વૃત્તાંત કહી સંભળાવ્યો.
ચતુર નિમિત્તિયો તે જાણી તેનું શાસ્ત્રાનુસારે મનન કરી બોલ્યો—
શેઠ રૂદ્રદત્ત, તમારા પત્નીને આવેલ આ સ્વપ્ન ઘણાં શુભ ફલને
આપતાઈ છે. અદ્ય સમયમાં તમારા કુટુંબમાં મોટા લાભ
થશે. શેઠાણી રૂપિદત્તા એક બીજી પવિત્ર ધાર્મિક જિંદગીમાં આવ-
શે. તેના પ્રસંગથી તમે પણ ખ્યા તે ધાર્મિક જિંદગીનો લાભ
મેલવશો. જે સુંદર સ્ત્રીએ રૂપિદત્તાના કૃષ્ણ વર્ણને ધોઈ ગૌરવર્ણ
કર્યો છે, તે સુંદરી તમારી પુત્ર વધુ છે અને તે શુદ્ધ શ્રાવક કુલ-
ની આલિકા હોવાથી તમારા મિથ્યાત્વ રૂપ કાલા રંગને ધોઈ નાંખી
સમ્યક્ત્વરૂપ ગૌરવર્ણને સંપાદન કરાવશે. હવે અદ્ય સમયમાં ત-
મારું કુટુંબ આર્હત ધર્મનું ઉપાસક થશે. ” આવા નિમિત્તજ્ઞના
વચન સાંભળી રૂપિદત્તા ઘણો આનંદ પામી. પોતાને ઘણો વખત
થયાં જૈનધર્મના ત્યગનો પશ્ચાત્તાપ થતો હતો, તેથી આ ખખર તેને
વિશેષ પ્રીતિકારક થઈ પડ્યા. તેણે વિચાર્યું કે, પુત્ર મહેશ્વરદત્તનો
સંબંધ જરૂર નર્મદાસુંદરી સાથે થયો હશે. મારી લત્રીજી નર્મદા-
સુંદરી ખરેખરી શ્રાવિકા હોવાથી તેણીએ મહેશ્વરદત્તને આર્હત
ધર્મી બનાવ્યો હશે. મહેશ્વરદત્તનું મિથ્યાત્વ ત્યાં આવેલી નર્મદા-
નદીમાં તણાઈ ગયું હશે. મારા પત્ની રૂદ્રદત્તને અને મને મિથ્યા-
ત્વી ધારી પિતાએ આ ખખર આપ્યા નહીં હોય. હવે મારા લાભ-
યોગે પુત્ર મહેશ્વરદત્ત વધુ સાથે જરૂર અહિં આવવાનો
તે વખતે પરમ સતી શ્રાવિકા નર્મદાસુંદરીના પ્રસંગથી અમારા
કુટુંબનો ઉદ્ધાર થયા વિના રહેશે નહિં. આ શુભ સ્વપ્ને મારી

કચ્છ મહોદય.

૨૧૩

ભવિષ્યની સારી આશા સફલ થવાની સૂચના કરી છે. હવે મારા મિથ્યાત્વનો જરૂર અંત આવવાનોજ. હું પાછી શ્રાવક ધર્મમાં પ્રવેશ કરીશ. ગુમ થઈ ગયેલ ધર્મ રત્ન મને પાછું પ્રાપ્ત થશે. મારા જીવનનો પાછલો ભાગ કૃતાર્થ થશે, હું હવે પાછી શુદ્ધ શ્રાવિકા થઈશ એટલે પિતૃગૃહ તરફથી પણ મારો પુનઃ સત્કાર થશે. ઘણા દિવસ થયા પિયરના વિયોગ દુઃખથી દુઃખી રહેલી હું પાછી સંપૂર્ણ રીતે સુખી થઈશ. મારા પિતા મારી તરફ પાછા પૂર્ણ પ્રેમ નજરથી જોશે, મારી માયાલુ માતા પણ મારી ઉપર પાછું દુહિત્ર-વાત્સલ્ય દર્શાવશે, પ્રિય ભાઈ સહદેવનો ભગિની રનેહ પાછો જાયત થશે, અને તીર્થરૂપ ગણાતી નર્મદાપુરીના મને પુનઃ દર્શન થશે.

અપૂર્ણ.

કચ્છ મહોદય.

અથવા

મુનિ વિહારથી થતા લાભ.

સાંપ્રતકાલે પ્રત્યેક શહેર અને પ્રત્યેક પ્રખ્યાત સ્થલમાં જૈન-શાલા અને જૈન સભાની સ્થાપના થયેલી જોવામાં આવે છે. જૈન-શાલા એ જ્ઞાન મેળવવાના સાધનનું અને જૈનસભા એ જૈન ક્રોધની ધાર્મિક અને સાંસારિક ઉત્તતિની ચર્યાનું મુખ્ય સાધન છે. એ મહાન્ સાધનોથી અનેક જાતના ધાર્મિક અને સાંસારિક કાર્યો થઈ શકે છે. આવા ઉત્તમ પ્રદારના સાધનો કચ્છ દેશની ભૂમિમાં ઘણાં જોડાં છે. મુનિમહારાજઓના વિહારવિના એ ભૂમિના કેટલાક

૨૧૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

એક સ્થળ એ સાધનનો લાભ મેળવી શક્યા નથી. કચ્છ દેશમાં આવેલું અંબર શહેર આ બંને સાધનોથી રહિત હતું. અંબરની ભૂમિમાં વસનારા જૈનો એ મહાન લાભથી તદ્દન બેનશીબ હતા. પણ સારા ભાગ્યે ગયા ક્ષાગણમાસમાં એ સ્થલની અંદર મહા-મુનિ હંસવિજયજી મહારાજનું આગમન થવાથી એ સાધનો અંબરની જૈન પ્રજાએ સંપાદન કર્યાં છે. ગયા ક્ષાદ્યુનમાસની શુક્લ સપ્તમીનો દિવસ અંબર શહેરની પ્રજાને એક મોટા આનંદનો દિવસ હતો. મહારાજ શ્રીહંસવિજયજીના સદ્ગુણોથી તે દિવસે એક જૈન જ્ઞાનશાલા અને જૈન સભાની સ્થાપના કરવામાં આવી છે. આ મહત્ત્વ કાર્યના સમારંભમાં શા. અદેકરણ મૂલજીએ અગ્રે-સર તરીકે ભાગ લીધો હતો. જ્ઞાન દ્રવ્યની વૃદ્ધિ કરવામાં શેઠ જલવજી પીતાંબરે પોતાનો હાથ લાંબાવ્યો હતો. આર્હત ધર્મના ઉદ્ધયના શુભચિન્હ રૂપ જ્ઞાનની પૂજા વિગેરે પવિત્ર ક્રિયા કરીને એ ધાર્મિક ગૃહસ્થે પોતાના જીવનને કૃતાર્થ કરવારૂપ મહાન લાભ સંપાદન કર્યો હતો. આ વખતે પ્રાતઃકાલનો સમય હતો. વાજીત્રો-ના નાદથી કચ્છ અંબરની ભૂમિ ગાજી ઉઠી હતી. શ્રીવીરશાસન-ના વિજય વાણીના પ્રતિધ્વનિથી ગગનતંબ પણ ગાજી રહ્યું હતું. તે પછી શેઠ કપુરચંદ માવજી દોશીના પૌત્ર ધનજીએ જૈન સભા-ના સ્થાપનની ક્રિયા કરી હતી. આ ક્રિયાનો સમારંભ ધણા ઉત્તમ પ્રકારે કરવામાં આવ્યો હતો. તે પ્રસંગે સર્વ જૈન સમાજરૂપ માનસસરોવરના પ્રદેશમાં હસ સમાન મુનિ હંસવિજયજીના ઉપદેશની વાણીનો નિર્મલ પ્રવાહ ચાલ્યો હતો. આ પવિત્ર વાણી-રૂપ ગંગામાં ઝીલતી અંબરની જૈન પ્રજાએ પરમ ઉત્સાહથી તે વાણીરૂપ અમૃતનું પોતાના શ્રવણ પુટવડે એક મને પાન કર્યું હતું.

૬૨૭ મહોદય.

૨૧૫

આખને ઉપયોગી કાર્યની યોજનાથી અંજરની જૈની પ્રજાને સારો લાભ મળ્યો છે. ઘેર ઘેર આનંદ ઉત્સવ વર્તી રહ્યો છે. શ્રીમાન વિજ્યાનંદસૂરિના પ્રતાપી પરિવારના ધર્મપરાક્રમની પ્રશંસા બધી કચ્છ દેશની ભૂમિમાં પ્રવર્તી રહી છે અને તે સાથે વીરશસનનાં ગીત પણ ગવાઈ રહ્યાં છે.

બીજો એક પ્રભાવિક ખનાવ તેને બીજજ દિવસે ખન્યો હતો. અંજર શેહેરની પાસે મિદિઆલા નામે એક નાનું ગામ આવેલું છે. તે ગામમાં રખારી લોકોની વસ્તીનો મોટો ભાગ છે. મહારાજશ્રીએ ઉપકાર થવાની ધારણાથી એ ગામમાં વિશ્રામ કરી અંજરથી સાથે આવેલા ત્રણે ગચ્છના શેઠીઆઓને સૂચના આપી, એથી કરીને તે ગામના ભરવાડોનો મોટો સમૂહ એકઠો થયો. પુરૂષ અને સ્ત્રી વર્ગ ઉત્સાહથી મુનિરાજની આગલ ઉભા રહ્યા. ઉપકારી મુનિરાજ તે પ્રસંગને અનુસરતો ઉત્તમ બોધ આપ્યો. અગાઉ કાઠીઆવાડમાં શેઠીશાળાગામમાં એકઠા થયેલ ભરવાડ સમાજનો વૃત્તાંત જણાવી જીવદયાને માટે અસરકારક રાખ્ઠામાં વિવેચન કરવામાં આવ્યું આથી સર્વ ગોખાળવૃંદ પુણી થઈ ગયું તેના અગ્રેસરોએ મુનિરાજની વાણી કૃતાર્થ કરવાને એકાદશીને દિવસે રાત્રિ ભોજન ત્યાગ કરવારૂપ અને ગોપીઆએ જીં માંકડ ન ખારવાનો ગુરૂની સમક્ષ નિયમ અંગીકાર કર્યો છે.

મુનિવિહારથી કેવા લાભ થાય છે તેના આવા અનેક દૃષ્ટાંતો અત્યારે કચ્છ ભૂમિમાં આપણને પ્રત્યક્ષ દેખાય છે. અપૂર્ણ.

૨૧૬

આરમાનની પ્રકાશ.

~~~~~

વર્તમાન સમાચાર.

કેળવણીના કામમાં ૩૦ વીશ હજારની મોટી સખાવત.

સખાવતે અત્યંત હર્ષ ઉત્પન્ન થાય છે કે કચ્છ નિવાસી શેઠ સખમીયંદ ધનજીએ પોતાના સ્વર્ગવાસી પત્નીના સ્મરણાર્થે પાલી-તાણમાં ચાલતી જૈન બોર્ડીંગ સ્કુલને રૂ. ૬૨૫ હજારની રકમ આપીને પોતાના આત્માને કૃતાર્થ કર્યો છે. આવી મોટી રકમની ભેટ આપતા છતાં એ શેઠ શ્રી, એ અવસરે સાદા અને નમ્રતા ભર્યા શબ્દોમાં બોલ્યા હતા કે આ મેં જે કંઈ આપ્યું છે તે મારી ફરજ બજવી છે; એમાં મેં વિશેષ કંઈ કર્યું નથી. આવી કચ્છીભાઈઓના જેવી ફરજ બજાવતાં આપણા કાઠિયાવાડી ભાઈએ ક્યારે શીખશે? પોતાને મળેલી દ્રવ્ય સંપત્તિનો લાભ પોતાના ધર્મ બંધુઓને ક્યારે આપશે ?

ખીજી સખાવત પણ પ્રખ્યાત શેઠ વસનજી ત્રીકમજી જે. પી. તરફથી રૂ. ૧૦,૦૦૦ ઉપસંતની રકમની એજ બોર્ડીંગ સ્કુલના હસ્તકના જૂદાં જૂદાં ખાત્રાઓ, જેવાં કે, ગોરજીના શિષ્યોને ભણાવવા, આપણા ધર્મના પુસ્તકોને પ્રસિદ્ધિમાં લાવવા, કાયમ ચાલતું કેળવણીખાતાનું નિભાવ ફંડ-વિગેરેમાં કરવામાં આવી છે. આવા આવા ઉત્તમ કાર્યોમાંજ પોતાના દ્રવ્યની સફળતા માનનારા શેઠ વસનજીભાઈની આ કંઈ પહેલવહેલી સખાવત નથી. થોડાજ વખત પહેલાં એમણે એજ બોર્ડીંગને રૂ. ૫૫૨૫ હજારની ગંજલર રકમની બક્ષીસ આપીને પોતાના નામને સદાને માટે અમર કર્યું છે. અમે ઈચ્છીએ છીએ કે આવા અનેક ઉદાર વરરત્નો બહાર આવે, અને પોતાના જ્ઞાતિ બંધુઓને ઉદાર કરે.